

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Korošine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 184.

V Ljubljani, v torek 12. avgusta 1890.

Letnik XVIII.

Volitve na Koroškem.

Dne 20. avgusta vršile se bodo na Koroškem deželnozborske volitve v kmetskih občinah. Slovenci so napeli vse svoje moči, da bi se otrsli nemškega jerobstva, stopili na svoje noge in po svojih zastopnikih povzdignili glas za svoje pravice. Resni časi prišli so za nas Slovence, osobito one sorojake ob mejah. Več že ne gre le za našo slovensko besedo, temveč za naš obstanek, ker nemška gospôda je pričela kupovati kmetska posestva. Vsaka péd zemlje naše je torej draga in vredna varstva proti tujcu; treba pa je tudi nam stroge organizacije in nerazrušne sloge, da moremo uspešno odbijati nasprotnika, ki nam vedno drzneje sili pod streho in nas poriva iz dežele. S tega stališča je volilno gibanje na Koroškem velezanimivo, žal, da ne preveselo. Sorojaki naši se povsem še ne zavedajo svojega rodú in so premalo še ponosni na jezik svoj, zato pa na žalost našo mnogi še delajo tlako nemški gospôdi. Kakor kažejo volitve volilnih môž, bodeta zopet le dva slovenska poslanca v deželnem zboru. Zadnji „Mir“ je objavil naslednji pregled volilnih môž v slovenskih občinah:

a) Velikovški volilni okraj.

V tem volilnem okraju se slovenska stranka vedno bolj utrjuje. Slovenci živé tukaj v večjem številu skupaj; Nemcev ni veliko, nasprotni meščani pa zgubljajo počasi svoj vpliv na slovensko ljudstvo. Ako ne jemljemo v poštev trga Guštanja, ki bi imel prav za prav z mesti voliti, držé nasprotniki v svojih pestéh samo še dve občini: Šmarjeta (7) * in Libeliče (5). Pa še v teh dveh občinah niso varni; skušali bodemo, da jim jih vzamemo. Nasprotno pa je naša stranka v nekaterih občinah tako na trdnem, da si nasprotniki že več k volitvi ne upajo, in če učitelj katerega pripelje, ostaneta

*) Številka v okviru pomeni število volilnih môž v do-
tlačni občini.

na cedilu. Take občine so: Jezersko (2), Bela (7), Šentvid (4), Šentkancijan (3), Bistrica-Šmihel (5), Libuče (5), Blato (4) in Globasnica (3). Dve občini smo letos pridobili, v katerih smo imeli malo upanja do zmage, namreč Črno (4) in Velikovško okolico (2); in tema smemo prišteti tudi Rudo (4), kjer so navadno nasprotniki zmagovali, letos pa so voljeni 3 naši in le 1 nasprotnik. Na Djekšah (4) in Tolstem Vrh (4) smo tudi letos, kakor še vselej, brez težave zmagali. Trd boj pa je bil v Doberli vasi (6), kjer so nasprotniki še vselej vse žile napeli, pa so letos popolnoma propali. Ravno, ko to pišemo, smo prejeli iz Prevalj (11) veselo vest, da so naši zmagali. Bali smo se za Grebinj (7) in za Ovbje (6), pa zmagali smo z božjo pomočjo v obeh občinah. V Švabeku (1) je zmaga naša. Iz Strojne (2) tudi nimamo poročila, pa najbrž je zmaga naša. V Žitari vesi (4), Galiciji (3) in Možici (2) je voljen povsod po jeden nasprotnik, ostali naši. Kako bodeta glasovala moža iz Tinj (2), še ni znano. Nasprotniki imajo tedaj kakih 24 glasov, mi pa 88. Menda se bodo vendar jedenkrat naveličali, naskakovati nas v tem okraju, ki je za liberalce in odpadnike za vselej zgubljen!

b) Celovski volilni okraj.

Ta okraj je sestavljen iz sodnij: Borovlje, Trg in Celovec. Prva je slovenska, druga trdo nemška, tretja, ki je največja, pa mešana. V vsem okraju je kakih 58.000 prebivalcev, med njimi okoli 30.000 Slovencev in kakih 28.000 Nemcev. Če se pa pomisli, da Nemci soglasno volijo nemško-liberalno, med tem ko so Slovenci razdeljeni na katoliško-narodne in liberalno-nemškutarske, in da nam poslednji še huje nasprotujejo, kot Nemci sami, razvidel bode vsak, kako težavno je naše stališče v tem okraju. Zmagati bi bilo mogoče le potem, ako bi se tudi Nemci razcepili na katoliške in liberalne. Letos so pa vsi Nemci vkljub kompromisu liberalno

volili, torej so Slovenci sami ostali. Zmagali smo v sledečih občinah: Šmarjeta (3), Sele (3), Podljubel (5), Svetna ves (2), Bistrica-Sveče (3 naši, 1 nasprotnik), Medgorje (3), Radiše (2), Trdnjava ves (2), Žihpolje (3), Hodiše (4), Bilčoves (2), Vesica (1), Škotiče (3). Imamo tedaj 36 glasov, potrebovali bi jih pa še jedenkrat toliko. Naš napor sicer za letos ničesar ni izdal, pa je vendar zelo koristen, ker imamo drugo leto volitve v državni zbor, in smo letos naše volilne vojake vadili in svoje zemljišče spoznali, da se vémo po tem ravnati.

c) Beljaški volilni okraj.

Tukaj smo že iz početka najmanj upanja imeli. Do zadnjega hipa smo iskali kandidata, dokler ni kandidature prevzel gosp. Ivan Vilčnik na Zili. Vendar je bilo takrat že prepozno. Ločani so mislili, da ne bodemo ničesar volili, in niso šli k prvotni volitvi; tako so občino Bekštanj (8) nasprotniki brez boja dobili. Na Zili (3) so naši zmagali, tudi v Logi vesi in pa v Šentjakobu. Drugih poročil nimamo. Nemci so vsi liberalno volili, vendar imajo, kakor čujemo, tri kandidate.

d) Šmohorski volilni okraj.

Od tam imamo le malo poročil. Iz liberalnih listov izvemo, da so se Slovenci v Kanalski dolini dobro držali. Zmagali so v Lipalji vesi (1), Ukvah (3), Žabnicah (2) in Luznici (1). Podkloštom (8) so se naši z vso močjo potrudili, pa brez uspeha. Nesreča, ki se je tam pripetila, oplašila je še Bistričane (5), da niso šli k volitvi. V Smerčah (5) pa smo že prej propadli. V Štebnu (4) so naši zmagali; tudi v Brdu (4); iz Blač (2) pa nimamo poročila. Kako stoji med nemškimi Zilani, tudi ničesar ne izvemo. Vsekako upamo, da bode nekaj katoliških glasov, zato nas veže dolžnost, da obljubo izpolnimo, da gredó naši volilci v Šentmohor in pomagajo konservativcem po svoji moči. Drugikrat, upamo, bode že bolje.

LISTEK.

Strgar.

(Spomin na šolske počitnice.)

I.

Slovenska mati se poslužuje raznih pripomočkov, da bi svoje nepokojno, jokajoče se dete upokojila ali nagajivega poglavca kaznovala. Sredstva so razna. V mnogih krajih imajo matere navado, da svoje dete strašijo, in tudi v mojem rojstvenem kraju je tako. Kadar mati ne more svojega deteta drugače upokojiti, preti mu: če ne bodeš precej tiho, pa te bode črni mož vzel ter v malho potlačil. To ima večí uspeh, nego pretenje s palico. To je čisto naravno; zakaj otrok vidi večkrat take mavharje, ki so po svoji vnianjosti res nekako strašni in se od drugih ljudi ločijo; po drugi strani sliši pa tudi v pravljicah o drugih še strašnejših, kako je dostikrat ta ali oni kakega otroka ali celó odraslega človeka pobasal ter odnesel v svoje skrivno bivališče. Ni torej čuda, da tako pretenje tudi že pri bolj odraslih otrocih nekaj izdâ. Sevêda se tako ravnanje slovenskih mater s pedagogičnega stališča ne more odobravati, ker to otroku kar sapo zapré, in vendar je bolje, da se dete izjoka. Ali tudi meni se ni bolje

godilo. Sicer sva bila z rajnco materjo vedno prijatelja, a kedar sem bil razposajen ali neubogljiv, bil sem takoj črnemu možu v malho obljubljen. To je bilo pa za-me „joj“ in gotovo bi bil raje videl, da bi me bili zaprli v shrambo poleg kuhinje, v kateri je bilo vedno dosti: mleka, smetane, in družih taci reči, kakor pa da bi prišel tacemu mavharju v roke; kajti „črni mož“ zá-me, kakor tudi za druge otroke naše vasi ni bila samo izmišljena oseba, ampak s svojimi očmi sem ga videl večkrat prihajati v našo vâs in vselej je prišel ravno pod oknom naše hiše. Bil je pa ta mož zares strašan in nobeden mu ni bil enak, kar sem jih tedaj poznal. Črn je bil od nog do glave, nikdo mu ni krivico delal, ker so ga sploh „črni mož“ klicali. Obлека njegova je bila vsa drugačna, kakor pri družih ljudeh. Videti je bilo, da je vsa iz usnja. Kamižola bolj kratka in ozka, hlače tudi stisnene, a široka pa je bila zadnja oplat, vrh tega pa vsa odrgnena in prekrpana. Pod nosom so se mu videle rudeče ustne, pod čelom pa svitle oči — tedaj prav ves tak, Bog mi grehe odpusti, kakor smo imeli hudobca naslikanega na nekem papirji. Pa naj mi reče človek, da ni bil res strašan! Kdo je neki bil, poprašal me bodeš radovedno, dragi čitatelj? No, če ti že povem, da je imel na levi rami strguljo, na desni pa drog z metlico na konci, sem ti ga že

predstavil in povedal, da je to strgar iz bližnjega mesteca V...a na Dolenjskem, od koder je hodil na daleč okrog dimnike strgat in ométat.

Da smo se otroci močno bali tega čudnega strijca, lahko si mislite. Saj se nam je čisto drugačen zdel, kakor so drugi ljudje. Samo enkrat sem imel to srečo — ne, nesrečo hočem reči — da sem ga v oči pogledal, in tedaj me je njegov svetli pogled izpod črnega čela tako pretresel, da sem se vselej skril v postransko izbo, kadar sem le čutil ali slišal, da strgar prihaja! Še celó pasja druhal ga ni mogla trpeti. Kakor hitro se je namreč prikazal v našo vâs, precej se je več psov zbralo okolu njega — kaj jaz vém, kako so se precej sklicali — ter so ga od daleč lajaje častno spremljevali. Da naš strgar s takim spremstvom ni bil nič kaj zadovoljen, je umevno. Večkrat je skušal nagajive „cucke“ odpoditi z ometalom, a to je njihovo jezo le še bolj razkačilo in lajanja ni bilo ni konca ni kraja. S tem „črnim možem“ so matere svoje otroke strašile in krotile. Še sedaj se moram smejati, kadar se spomnim, kak strah smo imeli otroci pred tem, kakor sem se pozneje prepričal, sicer dobrim možem! Sosedov Jurček, ki je pa sedaj že Jur, je bil vedno ves umazan. Mati ga je vedno kregala in se veliko trudila, da bi ga navadila snage, a niti prošnje, niti šiba ga niso pripravile do tega,

e) Labudski volilni okraj.

K istemu spada le jedna slovenska občina, Dravogradska okolica (4), ki je národno-konservativno volila, in ti možje bodo v Volsbergu nemškim konservativcem pomagali.

Pevska slavnost.

(Dopis iz Maribora.)

Dasiravno je slavnoznani zgodovinar „Mariborčanin“ si še včeraj glavo trl in vse svoje dušne moči napenjal, da bi svojim potrpežljivim bralcem dokazal, da so Tervtoni že pred tisoč leti bivali v našem mestu, da so torej mariborski Nemci čiste, nepomešane germanske krvi, je vendar moral vsak Slovenec, ki je včeraj k nam došel, priznati, da mu še ni treba slovenske zemlje seboj nositi, kakor je zahtevala to naša revna „tetka“, marveč da najde še v Mariboru slovenske zemlje dovolj, kajti sijajna slovesnost, kakoršno smo včeraj imeli, more se vršiti le na domačih, slovenskih tléh.

Sicer nam naši nasprotniki niso privoščili take veselice, ne, — same jeze so se hoteli za ta dan v zemljo zariti; začeli so že kopati po mestnih ulicah mogočne jame, v katere bi se naj za ta dan poskrili, da ne bi do njih pridrli glasovi slovenskih pesnij. Pa glej; zdaj se oglasi med njimi neki prerok, ki začne upiti na ves glas: „Auf nach Pettau!“ Tamkaj imajo nemški „Volksfest“, tje se hočemo zateči, tamkaj varstva iskati.

In res, jame po ulicah se v soboto popoldne zasujejo in včeraj zjutraj so se pomikali naši Germani preplašeni proti Ptuj. Čisto so bili zbegani, ker se jim ni posrečilo, Slovencem koncerta zabraniti. Trudili so se neizmerno. Ravnatelj železniške delavnice očitali so, kako more dopustiti, da železniška godba, pri której pa so sami Čehi, sodeluje pri tej „slovenski demonstraciji“.

Ker pa se je bila pogodba z godci že prej pisмено sklenila, ni se dalo ničesar več prenarediti.

Strašili so nadalje gospodarja gostilne, češ, da nikdar ne pridejo več njegovega piva piti, če prepusti Slovencem za ta dan svoj vrt; on pa, pаметen mož, ki ni odvisen od grošev teh gospodov, je še oder za pevce brezplačno postavil in vsaki želji odborovi ustregel, za kar mu gre vsa čast.

Slovesen vhod so nam sicer zabranili, česar pa naj se sramujejo. Pošteni Nemci sami so bili nevoljni vsled samopašnega postopanja naših častivrednih mestnih očetov. Da bi se bili kaki turnerji ali pevci, kojim je na prvem mestu v programu vedno „Wacht am Rhein“ ali „Das deutsche Lied“, napovedali, celo mesto bi si bilo izposodilo kje nemško „galo“ in prilezli bi bili vsi ponižni do kolodvora dragim bratom naproti. Ker so pa prišli odlični, pošteni Slovenci, ki jim dajejo vsakdanjega kruha, jim donašajo obilo denarja, so jim pa v svoji strasti slovesen vhod zabranili.

Pa to je le malo kalilo splošno veselje. Že v soboto večer došlo je precej gostov iz Korotana, iz Ptuja, iz narodne Sevnice itd. Vidno so bili ganjeni vsi došleci, ko jih je sprejel na kolodvoru slavnostni odbor, ki je tudi druge goste pri vsakem vlaku po-

zdraviljal. — Pozno v noč so se ti še zabavali na prijaznem vrtu „Gambrinushalle“.

Večina gostov došla je še le v nedeljo. Sreč nam je veselja kipel, ko smo ob 10. uri mogli pozdraviti drage brate iz „bele Ljubljane“, ki so s posebnim vlakom k nam došli in nam na „peronu“ odzdravili z dvema zboroma. Od kolodvora hitelo je vse k glavni pevski vaji, katera se je pa namesto ob 10. še le ob polu 12. uri pričela. Po vaji bil je na vrtu skupen obed, pri kojem je svirala prav pridno naša delavska godba, — na to začelo se je zborovanje.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. avgusta.

Notranje dežele.

Dr. Rieger na Dunaji. Vsi listi pišejo o razgovoru dr. Riegera z ministerskim predsednikom, kar je naravno, ker dr. Rieger se gotovo ni le o vremenu razgovarjal z grofom Tassfejem. Predzno pa je od nekaterih listov, ki hočejo vedeti podrobnosti tega razgovora. — Zanimiv je tudi razgovor dr. Riegera z izdajateljem lista „Correspondance Slave“. Temu je rekel dr. Rieger, da je vnanji vpliv iz Nemčije dal povod obravnavam o spravi, ker nemška diplomacija ne odobruje slovanske politike v Avstriji. V Češki prej ne bode miru, dokler vlada ne uvede češkega notranjega uradnega jezika. Mladočehi pa doslej niso naveli še nobene tehtnega vzroka proti spravi. V deželnem zboru so obetali, da bodo predložili v treh dneh boljše pravne točke; od tedaj so pretekli že meseci, toda Mladočehi niso še ničesa predložili. Tudi jaz bi več zahteval, ali pomisliti moram, kaj je mogoče doseči v sedanjih razmerah. Na podlagi sprave mi Čehi precéj dobimo, ker Nemci se za vedno odrekó večini. Sedaj imamo v deželnem zboru 13 glasov večine, ako pa se vlada nagne k levici, lahko dobí sedem glasov med veleposestniki za nemško stranko in — Nemci so zopet gospodarji na Češkem. Grof Tassfe itak ni stalen v političnih načelih in je bil že član liberalnega ministerstva. On je v prvi vrsti zvest služabnik svojemu cesarju in izvršuje le njegovo voljo. Ako se sprava ne uresniči, moral bode grof Tassfe odstopiti.

Vnanje države.

Rim. Iz tega večnega mesta se poroča 10. t. m.: Sv. Oče Leon XIII. je podelil dalmatinskemu cesarskemu namestniku Blažekoviću veliki križ reda sv. Gregorja in njegovemu namestniku pl. Paviću zvezdo za komandérjev križec istega reda.

Rusija. Nedavno se je poročalo o energičnem koraku ruske vlade proti židovstvu, toda, žal, da ni bilo omenjeno poročilo utemeljeno. Pomniti je, da živi v vsej Rusiji do 8 milijonov židov in toliko ljudij ni tako lahko zapoditi preko mej. „Novoje Vremja“ pravi: „Ko bi bilo mogoče zapoditi židove trumoma preko mej, koristno bi bilo za državo, četudi bi si izposodila zdatne svote v pospeševanje izselitve židov iz Rusije. Žal, da se židovsko vprašanje ne bi rešilo tem potem.“

Nemčija. Znan veliki nasprotnik sv. cerkvi pl. Lutz se je neki spravi njo. Tako vsaj zagotavljajo poročila, da je Lutz nedavno proti monakovskemu škofu opomnil, da veruje vse, kar sv. cerkev verovati zapoveduje. Konečno je torej tudi temu zaslepjencu padla mrena z očíj. Mati sv. cerkev, kateri je bil prizadejal toliko in tako težkih ran, ga

bo pa ljubeznjivo vzela v svoje naročje, zakaj ona ne pozna maščevanja in ljubi kakor njen začetnik Jezus Kristus vse svoje prijatelje in sovražnike.

Francija. Francoska zbornica je završila svoje delovanje, podpisavši, kakor se je že poročalo, konečno pogodbo z Anglijo z ozirom na afriško vprašanje. Pa kakor se zagotavlja, bo pričela zbornica že sredi meseca oktobra svoje delovanje, ker se mora še to leto rešiti proračun ter glasovati za najvažnejše predloge, da bo mogoče prihodnje leto določiti splošno carinsko tarifo. Tudi se namerava neki preosnovati senat za 1891. l.

Belgija. Iz te države prihajajo poročila navadno o socialističnem gibanju. Tako se poroča tudi 10. t. m., da se je vršil v Bruselji razglas socializmov v dosego splošne volilne pravice. Tega razglaša se je vdeležila ogromna množica (do 40.000) ljudij, ki so od vseh strani prihitali v mesto. Policija in žendarmi so bili pripravljeni, ko bi bili nastali kaki nemiri. Toda, kakor zagotavljajo poročila, ni se kalil javni mir.

Grecija. Omenjalo se je že, kako nejevoljo je vzbudila turška vlada v Srbiji, Rusiji in Greciji, ko je naznanila, da hoče ugoditi bolgarski noti o imenovanju bolgarskih škofov v Macedoniji. To nejevoljo mej grškimi političnimi krogi potrjuje „Agence Havas“, katera pravi, da je vročitev beratov bolgarskim škofom v Macedoniji provzročila veliko nejevoljo. Imenovani politični krogi so namreč ménili, da se bo ozirala turška vlada pri vročitvi beratov bolgarskim škofom vsekako tudi na interese grške države. Zato pišejo uradni listi zadnje dni neki jako energično proti tej naredbi turške vlade.

Afrika. Sultan sansibarski je izdal naredbo, s katero namerava zatreti suženjstvo. Ta naredba prepoveduje sužnje kupovati, prodajati ali jih zamenjavati. Vse one hiše, v katerih se je vršila trgovina s sužnji, zaprli so za vselej. Kupčevalce, ki bodo še nadalje pečali se s suženjsko trgovino, kaznovali bodo po najostrejših postavah. Kakor hitro umrje gospodar, prosti so sužnji njegovi, ako nima umrli nikakih zakonskih otrok. Po gospodarjevi smrti jih ne more noben sorodnik podedovati in nikdo kupiti. Kdor bode neusmiljeno ravnal s sužnji, bo kažnjen in izgubil bo vse sužnje. Nemški cesar Viljem in angleška cesarica Viktorija sta čestitala sansibarskemu sultanu, da je storil ta povsem človekoljubni korak. Da je pa sansibarski sultan vkljub tej blagi naredbi zadel ob nasprotovanja, razume se samo ob sebi, zakaj interesom dotičnih kupčevalcev s sužnji je prizadet z imenovano naredbo hud udarec: zdaj bodo usahnili viri njih poglavitnih dohodkov. Zatrli bodo suženjstvo, in to je prav; saj je ni pod solncem nesrečnejše stvari od sužnja.

Izvirni dopisi.

Iz Zagreba, 8. avgusta. (Konec.) Leta 1846. je izdal pokojni rodoljub Haviček z nekimi književniki almanah „Iskro“, ki obsega novele, pesme in historične članke. V tej „Iskri“ zagledala je beli svet Mažuraničeva epska pesem „Smrt Smailage Cengijića“, ona slavna epopeja „za krst častni in slobodu zlatnu“, ki se bode, dokler bode svetá in enega Hrvata, kot najslavnejši spomenik vzdigaval nad pepelom Ivana Mažuraniča.

To je najbolje pesniško delo, na slavenskem jugu je dozorelo v velikem umu in plemenitem srcu hrvatskem. Le-ta najkласičnejši proizvod hrvatske novejšje književnosti je prestavljen skorej v vse slavenske, pa na talijanski, nemški in madjarski

da bi se umil ali vsaj drugim se pustil umiti. A kadar ga je postrašila: „črni mož gré“, „ná, črni mož umazanca!“ — je mali Jurče ihtéč se hitel h koritu ter se prav kakor za veliki praznik lepo umil ter prosil mater, rekoč: „Kaj ne, mama, da me sedaj ne bodete dali mavharju, ker sem tako lep?“ „Ne, sedaj pa že ne dam svojega Jurčeta v črne reke, da se mi zopet ne povalja“, in hajdi potem v — varno zavetje, kjer se ni niti dihali upal na glas, dokler mu niso povedali, da je „črni mož“ že odšel. Skrivaj pa se je mati prav sladko smejala ter rekla sama proti sebi: „Glej no, strah je le dobra reč!“

A vsaka reč en čas traja, pravi naroden pregovor. Čem več sem postajal, tem bolj sem zgubljeval strah in grozo pred „črnim možem“, in ko sem hodil en čas v domačo šolo, postal sem tako predzren, da sem se pridružil svojim porednim tovarišem ter smo tega okajenca sémtertje malo podražili, kakor da bi se hoteli maščevati nad njim radi strahu, katerega nam je preje napravljajal. Sevéda je bilo treba njemu le malo svetlo za nami pogledati, pa smo se razkropili na vse strani.

Predno omenim sestanka z njim čez več let o počitnicah, naj povem še ta-le smešen dogodek iz življenja strgarjevega. Kakor že omenjeno, hodil je „črni mož“ daleč na okrog dimnike snažit: v

Št. Vid, Zatičino, v Krko itd. Sevéda ga ni bil vsak gospodar vesel, kadar ga je prišel obiskat in mu je zlezal v dimnik, kjer se je le parkrat obrnil na desno in levo ter malo s svojo široko oplatio popraskal, pa mu je bil precej vsaj petdeset novih dolžan. To si kmetič lahko sam opravi, pa še boljše. Zato se je eden mojih sosedov večkrat jezil ter mu pretil, rekoč: „Čakaj, ti hrastova zaplata ti, te bodem že enkrat izplačal.“ Ometanja mu namreč ni mogel zabraniti, ker je postava zaukazavala, da mu mora biti vsak dimnik pristopen. Kaj se zmisli muhasti sosed?!

Ko pride strgar zopet nekega dné in zleze meni nič tebi nič v dimnik, odnese mu sosed lestvo in gré po svojem oprasku. Naj se malo posuši gori jerhovina črna, saj mi je že marsikak krajcarček odnesel. Če se mu ne poljubi lep čas čakati me, pa naj doli skoči, saj mu ne bode škodovalo, če si malo svoje okajene možgane pretrese. Jaz mu poročem, da sem lestvo ravno potreboval, potem pa sem pozabil jo zopet nazaj postaviti. Ha, ha, dobro si jo pogodil Matija! In res! Strgar svoje delo dovrši ter se hoče zopet vrniti iz črne, zaduble votline. Ali joj, lestve ni! Matija, Matija! Urša! Neža! Vsa imena skliče, kar jih pozná pri hiši, toda nesreča, nobenega ni doma, nikdo se mu ne oglasi. Čakaj ti Matija, Mataja, sraka grda, ta te bode pa

drago stala. Pri teh besedah se upré parkrat s koleno in hrbtom, pa je vrh dimnika, odtrga plehasto strešico, pa je na hišni strehi, od tod čez strešno lino na izbo, v vežo, pobere svoj poldrugi „šle-peder“ in ometalo in hajdi dalje!

Matija se je precéj časa pomudil na njivi, dalje nego je mislil. Ko se je domislil svojega nezaprtega jetnika, hiti proti domu, da bi oprostil ujetega ptička in se mu lepo opravičil ter izrazil svoje obžalovanje, da je tako pozabljen itd. Prihiti torej v doma ves spehan z lestvo v vežo ter kliče: „Mojster strgar, ne zamerite! Oh, saj pravim, moja buča pozabljiva!“ Pri tej priči je lestva pristavljena. Pa kaj? Mojster se nič ne oglasi, gotovo je zelo hud! Matija privzdigne glavo, da bi si kmalu vrat zlomil; a čuda — mojstra ni, dimnik pa je nenavadno čist in svetel, kajti vidi se iz kuhinje naravnost v oblake, česar do sedaj še ni bilo! Opazuje, opazuje, kar vidi, da je strešica odtrgana. O ti rogač ti, okajeni, ta mi je pa kašo upihal brez sape, ti grdin, ti, črni, jezi se Matija. In res, izplačal ga je. Matija je moral sedaj dati dimniku novo strešico napraviti, kar ga je precéj stalo; plačati je moral dimnikarju zaslužek in odškodnino, najhuje pa mu je bilo sosedovo posmehovanje.

jezik, a doživelo je toliko izdanj z latinico in s cirilico, kolikor še nobena hrvatska knjiga.

Ko se je začela l. 1845. na Hrvatskem ostra politična borba, stopil je tudi Ivan Mažuranić mej boritelje ter je napisal l. 1848. malo knjižico „Hrvati Madjarom“, v kateri je z umno apologijo razložil ono trijado, ki je donela še od konca pretečenega veka po vsej Evropi: „Sloboda, enakost, bratimstvo!“ Razun tega pisal je tudi politične članke za „Slavjanski jug“, ki je začel meseca avgusta l. 1848. izhajati v Zagrebu pod vredništvom Dragojla Kušlana in Nikola Krestića.

V saboru istega leta v Zagrebu je bil on poslanec občin Cvetković in Draganića, ki ste ga brez njegovega znanja izbrali. V odboru, ki je imel pregledati pod predsedništvom Mirka Lentulaja verodajnice, nahajamo tudi Ivana Mažuranića. On sestavi krasno predstavko, v kateri je bil jasno opisan odnošaj Hrvatov nasproti ostalim Slavenom. Ker je bila gotova pa tudi še ena druga predstavka, nastopilo je vprašanje, katera bode imela prednost; ali na predlog Metela Ožegovića je bilo odloženo, da se obe predstavitvi spojit v eno, a ta posel naj obavi Ivan Mažuranić. On je bil tudi mej odborniki, katerim je bilo naloženo, da izdelajo osnovo za bodočo vlado, za urejenje sabora, a z bratom Antonom je bil tudi v odboru za najpotrebnejše šolske reforme.

Leta 1849. je bil na Dunaju član one hrvatske deputacije, ki je imela tamkeje sodelovati pri novi organizaciji monarhije. Že sledečega l. 1850. je postal generalni prokurator za Hrvatsko in Slavonijo, a kmalu za tem tudi državni nadodvetnik, katero službo je opravljal celih deset let ves čas absolutizma.

Ko je bila z diplomom od dné 20. oktobra l. 1860. podeljena narodom avstrijskim zopet ustava, bil je Mažuranić član banske konferencije, kjer se je izkazal ne samo kot odličen in klasičen nego tudi kot liberalen govornik. Njegova klasična predstavka na kralja je bila gotovo povod, da je bil Ivan Mažuranić imenovan dné 31. decembra leta 1860. za predsednika dvorskega dikasterija, a ko je bil le-ta preustrojen, imenovan je bil za prvega hrvatskega kancelarja. V tem svojstvu si je izbral za pomočnika in podkancelarja pobratima si Franjo pl. Žigrovića, katerega smo pred nedavnim pokopali.

Mažuranić je bil l. 1861. član sabora hrvatskega ter je zagovarjal sporazumljenje Hrvatske z Ogersko na temelju avtonomije političko-administrativne, sodbene in šolske. Ko pa tudi sabor od leta 1865. ni mogel rešiti tega vprašanja, odstopil je Mažuranić 1. novembra l. 1865. ter se podal v mir. Kot kancelar ga je zamenil pokojni Milan baron Kušević. Mažuranić je zagovarjal zedinjenje z Ogersko, ali le na temelju ravnopravnosti, ne pa kakor je kasneje hotela madjaronska stranka za barona Raucha in njegovih naslednikov. V hudej borbi, ki se je vzdignila pri volitvah proti tej stranki, zadobil je l. 1871. tudi Mažuranić mandat za sabor v Belovaru, ter je bil on tudi l. 1872/73. predsednik hrvatskega sabora. Na čelu domorodne stranke je posredoval, da se je Rauchova nagodba revidirala na korist Hrvatske in 20. septembra l. 1873. je postal že hrvatski ban. Narod je sprejel njegovo imenovanje z velikim veseljem, kajti dosta je bil pretrpel hudih dni pod poprejšnjo madjaronsko vlado. Z njegovim imenovanjem je bil odstranjen provizorij pod namestnikom Vakanovićem in s svojo umerenostjo je znal dokončati strankarsko anarhijo, katera je vsled državnopravnih vprašanj vznemirovala duhove in celo zemljo. Mažuranić je bil pri nastopu banske časti prepričan o težkoči svojega poklica, ali držeč se verno sklenjene pogodbe in veren kralju in domovini, bil je uverjen, da bode mogel s pomočjo saborske večine mnogo koristnega storiti za svoj narod, kar se mu je posrečilo tudi v mnogem pogledu.

Precej pri instalaciji svoje v saboru je naglasil, da potrebuje Hrvatska „reform pri sodstvu, reform pri nastavi in šolstvu, reform pri administraciji, v zakonodavstvu in v vsakej stroki“. To je bil na neki način njegov program, pa se je trudil, da ga po mogočnosti izpolni. Neke postave, izdane pod njegovo vlado, so se pokazale s časoma sicer nespretne, posebno postava o zadrugah, ki je bila za narod celó škodljiva, ali kdo mu bode radi tega zakona kaj očitati smel, ko so bili vendar najboljši juristi za-nj zavzeti ter mislili vsi, da bode narodu koristil. Razun tega pa je sklenjenih pod Mažuranićem še mnogo drugih postav, ki še dandanes blagonosno delujejo, dočim so se neke morale po

zahtevah časa spremeniti. Ne more se zanikati, da so pod Mažuranićem mnogo reformirali v pravosodju, političnej upravi, posebno pa še v narodnem šolstvu in da se je pokazalo pri vseh teh strokah novo življenje, pa tudi napredek. Zraven tega je uvedena institucija deželnega kulturnega in zdravstvenega sveta, odprto je vseučilišče, vrejena velika kaznilnica v Lepoglavi, ženska kaznilnica v Zagrebu, norišnica v Stenjevcu itd. Tako je Ivan Mažuranić služil tudi kot ban svojemu narodu, ki ga ne bode tako hitro pozabil, posebno pa mu mora biti še hvaležen, da se je za njegovega banovanja odprlo vseučilišče, kar bi se bilo kasneje težko zgodilo. Dan 19. oktobra l. 1874. je zapisan z zlatimi črkami v povesti hrvatski, kajti ta dan je hram znanosti odprl Ivan Mažuranić na največje veselje ne samo Hrvatov nego tudi ostalih Slovanov, posebno še južnih.

Ban Mažuranić je banoval blizo sedem let. Meseca februarja l. 1880. je prosil Nj. veličanstvo, da ga odpusti od službe, kar se je tudi zgodilo. Tukaj ni mesto govoriti ob uzrokih njegovega pada, ali toliko moremo reči, da je Mažuranić odstopil častno, kajti čeravno je on izdelal osnovo za nagodbo z Ogersko, vendar za to ni mogel odobravati, da se ta nagodba tako samovoljno od ogerske strani krši, posebno še kar se tiče narodnega jezika, katerega so hoteli Madjari nadomestiti s svojim tudi na hrvatskem teritoriju. Mažuranić, čeravno morda drugače zadnja leta svojega banovanja malo mlačen v mnogih stvareh, tega ni mogel trpeti, in ker se na njegove prigovore niso ozirali, je rajše častno odstopil.

Od tega časa je živel Mažuranić v Zagrebu v miru; samo enkrat še se je dal izbrati l. 1885. od svojih zemljakov v Novem za poslanca, ali se ni nikjer iztical.

* * *

Mažuranić je bil klasično naobražen človek ter je govoril perfektno glavne moderne jezike; bil je spreten govornik, impozantne postave, odličnega mira in dostojanstva, v razgovoru izvenredno bistroumen in ugoden, včasih tudi satiričen. Čeravno je bil veliko let tajni svetovalec in vitez železne krone I. reda ter imel tako pravico na baronat, vendar je raje ostal priprosti državljan, nesramež se svojega siromašnega rodu.

Le-ta visoki um, ki se je pobratil z vilo pesme, proučaval je tudi več let v svojih starih dnéh zakone prirode in eksaktne znanosti. Astronomija in matematika ste se mu posebno priljubili. Bode-li se našlo kakšno delo za njim, bomo že slišali.

Mažuranić je bil oženjen s sestro pokojnega pesnika Dimitrije Demetra, Aleksandro, ki je umrla pred desetimi leti. Njegova svakinja Rosa Demeter, ki mu je zadnja leta gospodarstvo vodila, umrla je samo pet dni pred njim, pa ga je bržkone tudi ta nesreča tako ganila, da je tudi njemu škodilo.

Pogreb mu je bil velikansk, kakoršnih se le malo kedaj vidi v Zagrebu, a krsta je položena v arkadi mej ilirske buditelje, kateri že skoraj vsi zbrani v Mirogaju počivajo. Slava slavnemu možu!

Dnevne novice.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je pri svojem prvem obćnem zboru nabrala in uposlala cerkljanska podružnica osemindeset goldinarjev. — Živela in imela mnogo za vero in dom vnetih posnemalk osobito še na našem Gorenjskem!

(„Slovensko pevske društvo“) je v nedeljo z vsklikom imenovalo za častne člane gg. skladatelje Antona Foersterja, Ant. Nedvéda, dr. G. Ipavica in dr. Benjamina Ipavica. — V odbor so bili voljeni gg.: Dr. Jurtela (predsednik), Fr. Suher, J. Copf, A. Ogorelec, A. Gregorič, J. Fröhlich, dr. Gros, dr. Georg in dr. Firbas.

(Tiskovna svoboda na Hrvatskem.) Hrvatski opozicijski listi skoraj redno izhajajo z belimi lisami, katere jim reže stroga tiskovna postava. Poleg tega pa imajo listi še veliko materialno škodo. Minolo sredo sta stala pred sodiščem odgovorni vrednik „Obzorov“ g. Pečnjak zaradi članka „Korupecija“ in vrednik „Hrvatske“ g. Fleišer zaradi dveh notic. Prvi je priznal, da je sam pisal dotični članek, torej ni zanemarl dolžne pažnje; zagovornik njegov dr. Zahar je vsled tega zahteval, da stvar pride pred porotnike. Sodnik je odbil ta predlog in g. Pečnjaka obsodil na jeden mesec zapora, list

„Obzor“ pa na 700 gld. zgube od kavcije. Vrednik „Hrvatske“ je bil obsojen na 100 gld. globe, list pa na 200 gld. zgube od kavcije. — Včeraj je bil vrednik „Obzorov“ od sodišča zopet obsojen na dva meseca zapora in list na 2000 gld. zgube od kavcije zaradi članka „Naša autonomija“.

(Toča.) Iz Godovića pri Idriji se nam poroča dodatno: Dne 4. t. m. je tudi nad našo občino privihrala nevihta; toča, debela kakor orehi, je oklestila sadno drevje, potolkla lepo žitno polje, katerega se je pridni kmetič veselil, pobila je tudi mnogo opeke in šip. Našli smo mrtvih tudi več ptičev, ki se niso mogli odtegniti toči. Revni ljudje, ki itak v dobrih letinah pridelajo, da se preživé, skrbno premišlujejo, kako bodo shajali éez leto in dan.

(V Gradcu) je oblastvo razpustilo madjarsko bralno društvo „Grácia magyar olvasó kör“.

(Graško deželno razstavo) je v soboto obiskalo 2504 in v nedeljo 8081 oseb.

(Iz Sorice) se nam poroča: V nedeljo, dné 10. avgusta, je bila pri nas nova maša, katero je daroval o. Karol Kemperle, kapucin, tukajšnji rojak. Pridigoval mu je pod milim nebom vpričo mnogobrojne množice vernikov velečast. g. dr. Anton Mahnič. Bil je lep in vesel dan za Sorico; vendar ni je skoro sreče brez nesreče. Okoli 3. ure popoldne nastane ogenj pri županu Mat. Gasserju na vasi, in le umnemu in stanovitnemu trudu ljudij in vzlasti duhovnikov, — za kar vsem in vsakemu čast in hvala, — se je zahvaliti, da se je ogenj omejil le na županovo hišo.

(Iz Črnomlja) se poroča, da je dné 5. t. m. v tamošnjem okraju toča naredila veliko škode na polju in v vinogradih; vsa škoda znaša do 14.000 gl.

(Nova knjiga.) V zalogi „Matice Slovenske“ izšla je pred kratkim knjiga: „Vzgojeslovje“. Spisal dr. Franc Kos. Tiskal R. Milic. Posameznim iztisom 144 stranij obsejajoče knjige je cena: vezanim 1 gld., broširanim 85 kr.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Senožečah) naznanja vsem častitim udom, da se bode vršil redni obćni zbor dne 17. t. m. popoldne ob 4. uri na Razdrtem v hiši g. H. Kavčiča. Odbor tem potem vabi vse ude k mnogobrojni vdeležbi, ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala.

(Telefon.) V petek dné 15. t. m. poteče rok za zglašanje pristopa k telefonski zvezi. Kdor misli pristopiti in doslej svojega pristopa še ni oglasil, opozarja se, da stori to do zgoraj omenjenega dné pismo pri tukajšnjem c. kr. poštnem uradu ali pa pri mestnem magistratu.

(Na Zaplazu) bode glavni shod romarjev v petek in soboto po Vel. Šmarnu, to je dné 22. in 23. t. m.

(Na peštanskem vsenčilišču) je naučni minister grof Csaky odpravil učnino (Collegien-Gelder) ter odredil, da vsak redni slušatelj plača po 30 gld. na pol leta.

(Ogrske železnice.) Vsled novega tarifa po zonah so imele ogrske železnice prvo leto 2.048.033 gl. več dohodkov in blizu 8 milijonov več potnikov.

(O novem ljudskem štetju.) Kakor se poroča, bode še tekom avgusta meseca razposlana vsem obćinam v Avstriji odredba notranjega ministerstva, s kojo se naroča in pričinja splošno štetje ljudstva. Troški za to štetje so proračunjeni na 250.000 gld. Pri štetju bodo rabili nove električne stroje.

(Iz Dubice) v Bosni se nam piše: Delo na polju se nam bode letos slabo splačalo. Ze tri leta nismo imeli tolike vročine in suše, zlasti zadnje dni julija in prve avgusta. Dne 7. t. m. je dež nekoliko ohladil žejno zemljo. Koruze in drugih pridelkov bomo imeli za tretjino manj, nego lani. Ajda je komaj obzelenela, repe še nismo sejali. Strneno žito je drobno, dasi je dobro kazalo; de setarji bodo poljedelu mnogo več zaračunili. O tem naj bi kdo govoril v delegaciji, mi ne smemo. — Sin tukajšnjega srbskega popa se je s koso vrezal v nogo, žena žandarmerijskega voditelja mu je šla rano obvezat; mejtem pa je njeno devetmesečno dete palo v vodo in utonilo.

(100.000 gld.) more se dobiti z dvema srečkama dunajske razstave. 50.000 gld. znaša glavni dobiček pri vsakem žrebanju. Srečke so po 1 gld. in veljajo za obojno žrebanje. Prvo žrebanje je prihodnji četrtek, dné 14. avgusta.

Raznoterosti.

— Mejnarodni zdravniški kongres v Berlinu. Tega kongresa se je vdeležilo vsega kupe 7170 oseb, mej temi 623 Američanov, 421

Rusov, 353 Angležev, 173 Francozov, 139 Avstrijancev, 106 Švedov in Norvegov, 2500 Nemcev.

— Kolumbov stolp. Kakor zagotavljajo ameriški listi, ne bo več dolgo Eifflov stolp najvišja zgradba na svetu, kajti v Čikagu nameravajo zgraditi za svetovno razstavo velikanski Kolumbov stolp, kateri bode od Eifflovega za 500 metrov višji. Premier podlage 1500 metrov visoke orjaške zgradbe bode imel baje 480 metrov. V spodnjih prostorih bo hotel, ki bo imel neki 4000 (?) sob in vrhu tega prostor za mestno knjižnico in spominsko dvorano veteranov. Kdor si bode želel biti na vrhu tega orjaka, sedel bode pri tleh na stol, ki ga bode v kratkem prinesel na vrh. Vrh te zgradbe bode 16 jako močnih električnih lučij, razsvetljujočih najvišjo sobano. Sicer pa bode imela ta ogromna zgradba vsega vkupe 15.000 električnih svetilnic.

— V cerkvi. V neki župni cerkvi je vse jokalo med propovedjo navdušenega govornika. Le neki kmetič zrl je brez solz zamišljen pred sé. Sosed ga dregne s komolcem, rekoč: „Zakaj pa vi ne jokate?“ — „Saj nisem iz vaše fare“, odgovori mu kmetič.

— $3 \times 3 = 9$. V nekem tirinskem kopališči je naročil topličar iz Lipsije dva osla, da bi mogel napraviti izlet s svojo družino. Ko je dotičnik privedel osla, dovolil si je omenjeni gospod iz Lipsije šalo, rekoč: „No zdaj pridejo pa kar trije.“ Mladenič, komur so tudi veljaje te besede, zgrbančil je čelo, vendar se je premagal in požrl jezo. Ko se je zvečer gospod z osloma povrnil, vprašal je mladeniča, koliko mu je dolžan. „Devet mark“ je odgovoril mladenič odločno. „Ali ni to preveč“, rekel je Lipsijan. „Vaš gospodar mi je rekel, da bom plačal za vsacega osla le tri marke „Prav“, odgovori na to mladenič, „trikrat tri je devet“, če sem bil prej osel, ko sem Vam dovedel osla, pa naj bom še zdaj, ko grem od Vas“. Topličar se je nasmejal in plačal.

Telegrami.

Praga, 11. avgusta. Dr. Rieger je imel danes razgovor v staročeškem klubu s klubovimi člani, ki bivajo v Pragi, o svojem pogovoru z grofom Taaffejem.

Crefeld, 11. avgusta. Med nevihto sesula se je hiša, v kateri je stanovalo 50 oseb; šest je mrtvih, 20 rešenih, ostali so še pod razvalinami.

London, 12. avgusta. Avstrijsko brodovje je priplulo včeraj v Cowes. Kraljica je v spremstvu članov kraljevske rodovine na ladiji „Alberta“ ogledala si okrašeno brodovje. Godba je zapored igrala angleško himno. Princ Valeški s soprogo in danskim princem Valdemarjem je obiskal vse ladije, ki so pozdravljale s streli. Nadvojvoda Štefan, kontre-admiral Hinke in ostali častniki so se potem peljali v dvornih vozeh v Osborne. Nadvojvoda je bil pri obedu pri kraljevski družini, častniki pa pod šotorom na vrtu. Danes sta odplula „Franc Josip“ in „Stefanija“, jutri pa „Rudolf“ in „Tiger“ v Wilhelmshaven.

Umrli so:

7. avgusta. Marija Mehle, sprevednikova hči, 7 mesecev krojaške ulice 6, katar v črevih.

9. avgusta. Avgust Maršalek, krojaški mojstr, 68 let, Kravja dolina 11, jetika.

V bolnišnici:

8. avgusta. Štefan Marinšek, rudarjev sin, 19 let, jetika.
— Jožef Košir, gostac, 76 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		razkornost v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	735.7	17.2	sl. jvzh.	megla	
11. 2. u. pop.	734.5	25.0	„	jasno	0.00
9. u. zveč.	733.3	21.8	sl. sever	„	

Srednja temperatura 22.3°, za 2.4° nad normalom

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

12. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	25	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	„	60	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108	„	60	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	20	„
Akcije avstr.-ogerske banke	980	„	—	„
Kreditne akcije	308	„	50	„
London	115	„	55	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	16 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	49	„
Nemške marke	56	„	40	„

Stanje avstro-ogerske banke

dné 8. avgusta 1889.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld.	411,728.000	(2,420.000)
Kovinski zaklad	„	243,901.000	(48.000)
Listnica	„	159,048.000	(2,165.000)
Lombard	„	20,550.000	(483.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	34,866.000	(— 1,868.000)

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Tuji.

10. avgusta.

Pri *Slonu*: Faber, Kap-per, Kónsee in Irena Weiser, doktorjeva soproga, z Dunaja. — Sisoni iz Vidma. — dr. Mayer, okrajni zdravnik, iz Lušinja. — dr. pl. Crippa iz Inomosta. — Dejak, stotnik konjice v pok., iz Kotenje vasi. — Nagy, trgovec, iz Lipsije. — Struppi s soprogo in Simoni iz Trsta.

Vlak z znižano ceno na

LESCE-BLED

odide iz Ljubljane v petek, dné 15. avgusta 1890.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. ob 6.45 uri zjutraj. Odhod iz Lesca ob 7.58 uri zvečer.
Prihod v Lesce ob 8.30 „ „ Prihod v Ljubljano ob 9.45 „ „

Cena za III. razred 65 kr., za odpravo 15 kr., skupaj

cena tje in nazaj III. razred je 80 kr.

(II. razred stane dvojno).

Ker je število vdeležencev vsled razpolage osebnih vóz omejeno, prodaja voznih listkov pa pri nižje podpisanem skrajno do četrta 14. t. m. do 7. ure zvečer mogoča, blagovolé naj si vdeleženci vožnje listke prej ko mogoče oskrbeti. V mnogobrojno vdeležbo uljudno vabi

Josip Paulin,

(1) pisarna za potovanja v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Žrebanje pojutršnjem!

Srečke dunajske razstave

2 glavna 50.000 gld. dobitka vsak vrednosti.

Srečka je veljavna za obojno žrebanje.

Drugo žrebanje 15. oktobra.

Srečke po 1 gld. dobé se pri C.C. Mayer-ju v Ljubljani.

(20—19)

OLJNATE BARVE

kositarских pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(69)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.